

1984 மார்ச் 5]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1984 - தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த பில்லைத் பொறுத்த வரையில் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த பில்லிலே பேசுகின்றபோது சினிமாவைப் பற்றி எல்லா விஷயங்களையும் இங்கே பேசுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அவ்வாறு பேசுவது சரியாக இருக்காது. இச்சட்ட முன்வடிவிலே குறிப்பிடப்பட்ட பொருளுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத விஷயங்களை எல்லாம் பேசிக்கொண்டு போனால், அவையின் நேரம் வீணாகும். எனவே, பில் சம்பந்தப்பட்டவரையில் மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. பி. கல்யாணசுந்தரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பில்லின்மீது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துகளைச் சொல்வதற்கு நான் முயற்சித்தேன். இந்த பில்லினுடைய காரண நோக்க விளக்கத்திலே, ஓராண்டிலே முன்றுமாத காலத்திற்கு தமிழ்ப் படம் காட்ட வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டதாகவும் அது செல்லத்தக்கதல்ல என்று ஹைகோர்ட்டிற்குச் சென்று வாத்தாடியதன் காரணத்தால், அங்கே சட்டத்திலே இதற்குரிய இடம் இல்லாதபோது இவை எல்லாம் எப்படி வர முடியும் என்று கூறிவிட்டதன் காரணத்தால்தான் சட்டப்படி இந்த உத்தரவு செல்லாது என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு கூறிய காரணத்தால்தான் அப்படிப்பட்ட உத்தரவு செல்லத்தக்க வகையில் ஒரு சட்டமாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற முறையில்தான் இந்த பில் இங்கே அறிமுகம் செய்யப்பட்டதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கட்டுக்கோப்புகள் ஓரளவுக்கு வருவதைப் பற்றி மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கின்ற அதே நேரத்தில் ஏற்கெனவே போடப்பட்ட உத்தரவானது 3 மாதங்கள்தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்திலேயும், 3 மாதங்கள் தமிழ் படங்களைக் காட்டவேண்டும் என்று அரசு போட்ட உத்தரவு செல்லாது என்று ஹைக்கோர்ட்டு சொல்லிவிட்டதன் காரணத்தால்,

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1984 மார்ச் 5]

அவ்வாறு மூன்று மாதங்கள் என்ற முறையிலே கொண்டுவந்திருந்தால் அது பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், அதற்குப் பதிலாக தமிழ்ப்படங்களை இப்போது 9 மாதங்கள் காட்ட வேண்டும் என்று இந்த பில்லிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே வர்த்தக ரீதியில் பார்த்தால்கூட இது சரியில்லை.

கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற படங்கள் ஒடுவதில்லை. வருடம் பூராவும் தமிழ்ப்படங்கள் தான் ஒடுகின்றன. ஆகவே, தமிழுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு கருத்து மாறுபாடு இல்லை. தமிழைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை இருக்கின்றது. ஆனால், மற்ற மொழிகளையும் பாதுகாப்பதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மற்ற மொழிகளைப் பாதுகாக்காத நிலைமை ஏற்பட்டால் நம்முடைய தமிழ்ப் படங்கள் மற்ற இடங்களுக்குப் போகின்றபோது வர்த்தக ரீதியில் பார்த்தால்கூட பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

சமீபத்திலே கூட தமிழுக்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் உத்தரவு போட்ட கன்னடத்தைப் பொறுத்த மட்டில், கன்னடத்திற்கு ஏன் முதல் முக்கியத்துவம் கொடுக்கக் கூடாது என்று கன்னடர்கள் கிளர்ச்சி செய்ய, ஆக பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, ராஜ்குமார் ரசிகர் மன்றம் ஒரு கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, அதுவடைய விளைவு இப்பொழுது சமீபத்திலே ஊட்டிக்கு ஒரு படப்பிடிப்பிற்கு வந்தபொழுது தமிழர்கள் சிலர் அவர் படப்பிடிப்பே நடத்த முடியாத அளவு கிளர்ச்சி பண்ணுகிற அளவுக்கு ஒரு மோதல் ஏற்படுகிற அளவுக்குப் பேர்யிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது சரி என்று மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வாதிடவில்லை. தமிழுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும், முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மற்ற மொழிகளையும் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் நமக்கு இருக்கிறது என்ற நோக்கோடு பார்க்கின்றபொழுது முன்பு போடப்பட்ட அந்த 120 எண் அரசு உத்தரவையே, சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றுதான் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. உதாரணமாக, பெரு நகரங்களிலே இந்த மாதிரியாக வேறு மொழிப் படங்கள் நடக்கின்றன. சென்னை, காஷ்மீர் போன்ற தியேட்டரிலே வருஷம் பூராவும் ஆங்கிலப் படம்தான் நடக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங்களுக்கு வேண்டுமானால் இது பொருந்தலாமே தவிர, மற்ற கிராமங்களில் வருடம் பூராவும் தமிழ்ப்படம் நடக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அடுத்த மாநிலத்திலிருந்து குறிப்பாக கேரளாவிலிருந்து பல மலையாளப்படங்கள் முற்போக்கான கருத்துக்களோடு வருகின்றன. அதிலும் கூட அரசுக்குக் கொஞ்சம் ஐயப்பாடு உண்டு.

1984 மார்ச் 5] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

உதாரணமாக ஈநாடு என்ற மலையாளப் படம் வந்தது. அந்தப் படத்திலே ஊழல் செய்கின்ற அமைச்சர்களையும், எம்.எல்.ஏ.க்களையும் பற்றி வெளிவந்தது. அந்த மாதிரிப் படங்கள் இங்கு வருவது சரியல்ல என்று இந்த உத்தரவு போடப்பட்டதோ என்று கருதுவதற்கான அடிப்படியாக சந்தேகம் எழுகிறது. ஆகவே, ஒரு மொழிக்கும், இன்னொரு மொழிக்கும் மோதல் ஏற்படுகின்ற நிலையோ, அல்லது ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு மோதல் ஏற்படுகின்ற நிலையோ இல்லாமலிருக்க, 9 மாதம் என்பதற்குப் பதிலாக, 3 மாதம் என்று ஏற்கெனவே போட்ட உத்தரவைச் சட்டமாசக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்தி நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் முறைப்படுத்துதல் திருத்த அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இது ஆதி சட்டம் 9/1955 திரைப்படங்கள் முறைப்படுத்துதல் என்பதற்குத் திருத்தமாகும். காரண நோக்கத்தில் தமிழ் மாநிலத்தில் தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு இம் மாநிலத்திலுள்ள திரையரங்குகள் 9 மாதங்களேனும் தமிழ்த் திரைப்படங்களைத் திரையிட வேண்டியது அவசியம் என்று கருதப்படுகிறது. மேற்படி நோக்கப் நிறைவேற்ற இச்சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், விவர அறிக்கையில் ஏற்கெனவே ஒரு ஆண்டில் 12 வாரங்களுக்குக் குறையாத அளவு திரைஅரங்குகளில் திரையிடப்பட வேண்டும் என 11-1-1979 ஆம் தேதி 120-ஆம் எண். அரசாணையில் குறிப்பிடப்பட்டு, பிறகு, தியேட்டர்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப்போய் மேற்படி ஆணை செல்லாது என்று தீர்ப்பு கூறியதால் இந்தப் புதிய சட்டம் தமிழ் மக்கள் சார்பில் கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

நேரத்திற்கு ஒரு சட்டம் போடுவதால் உரிமதாரர்களுக்குப் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். திரையரங்குகளைப் பொறுத்தவரையில் 'காம்பவுண்டிங்' முறை வந்தபின் ஓரளவு நிம்மதியாக தியேட்டர்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். கடந்த ஆண்டு திரையரங்குகளுக்கு வரி விதிப்பின் மூலம் 37 கோடி ரூபாய் வரவு வந்ததாக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நிதிமன்றத்திற்கும் சட்டப் பேரவைக்கும் ஒருசில நேரங்களில் நடைமுறையில் முரண்பாடுகள் வருவது இயல்பு. அதை மனதில் கொண்டு 12 வாரம் தமிழ்ப் படங்கள் காட்ட வேண்டும் என்பதைத் திடீரென்று 36 வாரங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று அவசரச் சட்டம் போட்டுவிட்டு, சட்டமாகுவது பல சிக்கல்களை உருவாக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1984 மார்ச் 5]

நான் கூட ஏதோ பெரிய சேர்திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து புனைபடங்கள், நிர்வாணப்படங்கள், பார்க்கக்கூடாத படங்கள், தமிழ் மக்களின் பண்பைக் கெடுக்கும் படங்கள் இவைகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் சட்டம் தான் வருகிறதோ என்று நினைத்தேன். ஆனால் உள்ளே பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை. தமிழின் பெயரால் கொண்டு வரப்படுகிறது. மீண்டும் பரிசீலனை செய்து உரிம தாரர்களின் கோரிக்கைகளையும் உணர்வுகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே தமிழ் மொழி படித்தவனுக்குத் தமிழ் நாட்டில் வேலை இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மொழிக்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றி நாம் நீண்ட பேச்சுக்களைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். தற்போது டெல்லியிலும், பம்பாயிலும், கல்கத்தாவிலும் பல இலட்சம் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும் என்பதையும் எடுத்துத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அறையிலே ஆட வேண்டியது அம்பவந்திலே காட்டப்படுகிறது. மறைவினிலே காட்ட வேண்டியது வெள்ளித் திரையிலே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை தமிழ்ப்படங்களிலே ஏற்படுகின்றது. குடும்பத்தோடு சினிமா பார்க்கப் போவதென்றால் முடிவதில்லை. படம் ஆபாசமாக இருக்கிறதென்று பாதியிலே ஏழுந்துவரவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் முறைப்படுத்துவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் உங்கள் நோக்கமெல்லாம் வேறாக உள்ளது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முறைப்படுத்துதல் என்று சொல்லிக் கொண்டு நிற மொழிப் படங்களை மறைமுகமாக தடை செய்வதைப் போல உள்ளது. இது சரியானதல்ல. குறிப்பாக இந்தி எதிர்ப்பை மனதில் கொண்டு செய்கிறீர்களோ என்று ஐயப்பட வேண்டியுள்ளது. தாய்மொழி உணர்வு இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் மொழி வெறியை உண்டாக்கி விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ஆபத்தானது. மொழி வெறியின் காரணமாக அண்மையில் இலங்கையில் பட்ட கஷ்ட நஷ்டம் நமக்கு ஒரு பாடமாக அமைய வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஊட்டியில் கன்னடப் படம் எடுக்கிற போது போலீசாரின் அஜாக்கிரதை காரணமாக கலாட்டா ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக பெங்களூரில் இருக்கிற தமிழர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாடு முழுவதும் வெறி உணர்ச்சி உருவாக்கப்பட்டு இந்தியா முழுவதிலும் இருக்கிற தமிழர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 5]

[திரு. செ. சிவசாமி]

பிறமொழிப் படங்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப் பகுதிகளில் காட்டப்படுவதில்லை ; மேஜர் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளிலும் காட்டப்படுவதில்லை. நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில் எப்போதோ ஒன்றிரண்டு படங்கள் போடப்படுகின்றன. சென்னை, கோவை, மதுரை, போன்ற கார்ப்பரேஷன் பகுதிகளில் ஒன்றிரண்டு தியேட்டர்களில் காட்டப்படுகிறது. இதனால் தமிழுக்கு தாழ்வு வந்து விடும், தமிழர்களுக்கு தாழ்வு வந்துவிடும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும் அளவிற்கு தமிழர்கள் தாழ்ந்துவிடவில்லை. இது பிற மொழி பேசுபவர்களை மனவேதனை அடையச் செய்யும். ஆகவே, இப்படி ஒரு சட்டம் தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

டாக்டர் கே. செவிராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு செய்தி-அறிவிப்பைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முடிப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன் வடிவை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமுன்வடிவில் இந்திய தேசிய சரங்கிதஸ் இயக்கத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி விட முடிகிறேன். இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம், தமிழின் ஜெனிக் ஆப்தி பில் என்னவென்று பார்போமேயானால் நாம் ஏற்கெனவே அரசாங்க ஆணை ஒன்றைக் கொடுத்தோம். ஜி.ஓ. எம்.எஸ் நம்பர் 120, ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட், 11 ஜனவரி 1979. அதிலே கட்டாயமாக 12 வாரங்களுக்கு தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து கினிமாக் கொட்டகைகளிலும் தமிழ்ப்படம் திரையிடப்படவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அரசாணையை எதிர்த்து தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். அங்கே அவர்கள் என்ன வாதம் செய்தார்கள் என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் உயர்நீதி மன்றம் தியேட்டர் உரிமையாளர்களின் வாதங்களைக் கேட்ட பிறகு அந்த ஆணை செல்லாது என்று அறிவித்துவிட்டார்கள். அதாவது அரசினுடைய ஆணை செல்லாது ; அதற்கு லெஜிஸ்ட் லேட்டிவ் காமப்பீட்டென்ஸ் இல்லையென்று சொன்னதாக எனக்குத் தகவல். ஆகவே என்னைப் பார்த்து, இந்த அரசைப் பார்த்து நீங்கள் உயர்நீதி மன்றத்திலே காமப்பீட்டென்ஸ் இல்லையென்று சொல்கிறீர்களா, 12 வாரங்கள் என்ன ஒன்பது மாதங்கள் வரையில் நாங்கள் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று ஏதோ ஒரு வீம்பு அல்லது பகைமை அல்லது பழிவாங்கும் உணர்வின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ என்று என்னைப் போன்றவர்கள் நினைக்கிறோம். அடுத்தப்படியாக இதற்கு முந்தைய சட்டமுன்வடிவில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது தமிழ் திரைப்படத் தொழிலுக்கு பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது ; 50 லட்சம், 60 லட்சம் என்று போட்டு படம் எடுக்கப்படுகிற போது, 25 பைசா, 50 பைசாவிற்கு வீடியோ மூலமாக படங்கள் திருட்டுத்தனமாக காட்டப்படுவதினால் தமிழக திரைப்பட உலகமே பாதிக்கப்படுகிற நிலைமையில் இருக்கிறது என்று

[டாக்டர் கே. செளந்திராஜன்] [1984 மார்ச் 5]

எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு தமிழ்த்திரைப்பட உலகத்திலே வெகுகாலமாக தொடர்பு இருக்கிறது. அவர்கள் அதிலே ஈடுபட்டவர்கள். தமிழ்த்திரைப்படத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு அக்கறை இருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. திரைப்பட காட்சிகளை வைத்தே ஆட்சியைப் பிடிக்கிற அளவிற்கு இருக்கிற திரைப்படத் தொழில் நசித்துப் போகிறதே என்று வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆட்சியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு காட்சியையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

(முற்பகல் 10-30)

ஆனால் நான் ஒன்று கேட்கிறேன். தமிழ்த்திரைப்பட உலகம் நசித்துப் போகிறது என்று சொன்னால் அது வீடியோ காட்சி மூலமாக நசித்து விடவில்லை. இன்று ஹாலிவுட்டிலே டி.வி. ஸ்டார்களுக்கு இருக்கும் மவுசு, கௌரவம் சினிமா நடிகர்களுக்கு இல்லை. விஞ்ஞானம் வளர்ந்து வருகின்ற சூழ்நிலையில் சினிமாக்களுக்கு இருக்கும் கௌரவம், மவுசு தமிழ்நாட்டில் வருங்காலத்தில் டி.வி. ஸ்டார்களுக்கு அல்லது வீடியோ ஸ்டார்களுக்கு வரலாம். காலத்தின் கட்டாயம் அப்படித்தான் இருக்கும் என்றால் அதைச் சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்தி திரைப்படத்திற்கு கௌரவம் தேடிவிட முடியாது என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது அவர்கள் புத்திசாவித்தனமாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது என்னவென்று சொன்னால்,

“The Government may, in the interest of the general public in the State of Tamil Nadu who speak mainly Tamil which is the official language of the State, issue directions from time to time, to any class of licence to exhibit Tamil Films for a period of not more than nine months in a year.”

தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் கிராமங்களில் உள்ள தியேட்டர்களில் எல்லாம் வருஷத்தில் உள்ள 365 நாட்களிலும் தமிழ்ப்படம்தான் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற சில மெட்ரோபாலிட்டன் நகரங்களில் மட்டும் தான் பிறமொழிப் படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. சென்னையை எடுத்துக் கொண்டால், காசினோ போன்ற தியேட்டர்களில் ஆங்கிலப்படம் பார்க்கலாம். ஸ்டார் தியேட்டருக்குப் போனால் இந்திப்படம் பார்க்கலாம். இந்தத் தியேட்டர்களெல்

1984 மார்ச் 5] [டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

லாம் கூட 12 வாரங்கள் கட்டாயமாக தமிழ்ப்படங்கள் போட வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு அரசாணை போடப்பட்டது அது ஒட்டுமொத்தமாக நீதிமன்றத்தில் அடிப்பட்டு விட்டதால் அரசாங்கம் இந்த சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இதிலே 9 மாதங்களுக்கு மேற்படாமல் தமிழ்ப்படங்கள் சாட்ட வேண்டுமென்று சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

“... issue directions from time to time, to any class of licencees to exhibit Tamil Films for a period of not more than nine months in a year”.

இதிலே நீங்கள் சாமர்த்தியமாகப் போட்டிருக்கிறீர்கள். ‘நாட் மோர் தேன் நென் மன்தல்’ என்றால் ஒரு நாள் காட்டினாலும் போதும், அல்லது 8 மாதங்கள் 29 நாட்கள் காட்டினாலும் ஒரே நிலைதான் வருகிறது.

“One day is also not more than nine months. Three months is also not more than nine months. 8 months and 29 days is also not more than 9 months.”

அப்படியானால் எல்பின்ஸ்டன், ஸ்டார், காசினோ போன்ற தியேட்டர் உரிமையாளர்களும் (குறுக்கீடு) நான் சினிமாவுக்கு அதிகமாகப் போவது இல்லை. ஆகையால் எல்பின்ஸ்டன் இப்போது இருக்கிறதா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. 9 மாதத்திற்கு மேற்படாமல் அதாவது 8 மாதம் 29 நாட்கள் வரை தமிழ்ப்படங்கள் காட்டவேண்டும் என்பதற்கு இந்தத் திருத்தம் வகை செய்கிறது. அதே நேரத்தில் உங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் ஒரு நாள் தமிழ்ப்படம் காட்டினாலும் போதும் என்று உத்தரவு போடவும் உங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அதிகாரம் அளிக்கிறது. இந்தச் சட்டம் (It does not stand for any logic or reason) ஆகவே, ஏற்கனவே அரசாங்க ஆணையில் சொல்லப்பட்டிருந்தது போல் 12 வாரங்கள் தமிழ்ப்படங்கள் காட்டவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருவதுதான் நியாயமாக இருக்குமென்பது எனக்குப் படுகிறது.

தற்போது இருக்கும் நிலையில் தமிழ்ப்படங்களைப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அந்தக் காலத்தில் ஹரிதாஸ், சிவகனி போன்ற சினிமாக்கள் 52 வாரங்கள் ஓடின. இன்றைக்கு காலையில் வந்த சினிமா மாலையில் மாற்றப்படுகிறது. வாரக்கணக்கில் ஓடுகின்ற சினிமாக்கள் எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைவு. தமிழ் திரைப்படங்களில் வருகின்ற வசனங்கள் மிகவும் ஆபாசமாகவும் இருக்கின்றன. அதைத் தடுக்க வேண்டும். ஆகவே தமிழ்ப்படங்கள் 50 காட்சிகள் காட்டினால்

[டாக்டர். கே. செளரிராஜன்] [1984 மார்ச் 5]

போதும் என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரலாம். நான் மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்ப்படங்களிலுள்ள ஆபாச வசனங்களைத் தடுப்பதற்கும் வழிவகை செய்யவேண்டும். அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெற்று ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் 12 வாரங்கள் அல்லது 36 காட்சிகள் தமிழ்ப்படங்கள் காட்டித் தீரவேண்டும் என்று சட்டத்திருத்தம் கொண்டுவருங்கள் என்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கேட்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். மானிக்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாகின்ற தமிழ்த்திரைப்படங்களுக்கு தியேட்டர் இல்லாத நிலைமையை மாற்றுவதற்காக இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற பெருநகரங்களில் நல்ல வசதியான தியேட்டர்களில் தமிழ்ப் படங்களைக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக அங்கே ஆங்கிலப் படங்களையும், வடநாட்டிலிருந்து வருகிற இந்திப் படங்களையும் காட்டுகிறார்கள். அவற்றின் மூலம் நல்ல வருமானத்தைப் பெறுகிறார்கள். அதனால் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் தயாரிப்புக்கு ஊக்கமில்லால், உதவி இல்லாமல் இந்தத் தொழில் நசிந்துவிடும் சூழ்நிலை உருவாகிறது. இந்தத் தொழில் நசிந்து விடாமல் இருக்க, தமிழ்த்திரைப்படங்களை அதிகமாகத் தயாரிக்க ஊக்கமளிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது வடநாட்டிலிருந்து வருகிற இந்திப்படங்கள் என்று கூறினார்கள். இப்போது சென்னையில் கூட இந்திப்படங்கள் நிறைய எடுக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மானிக்கம் : வட நாட்டு இந்திதான் இங்கும் இருக்கிறது. தென்னாட்டு இந்தி என்று ஒன்று இல்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி வேற்று மொழிப் படங்களுக்கே முதலிடம் கொடுத்து, பெரும் இலாபம் சம்பாதிக்கின்ற உரிமை தியேட்டர் உரிமையாளர்களுக்கு

1984 மார்ச் 5] [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

இருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழ்ப்பட்டத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேற்றுமொழிப் படங்களைக் காட்டி பெரும் வருமானத்தைப் பெற்று வந்தவர்கள், தமிழ்ப் படங்களையும் திரையிட வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டபோது, அவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை உத்தரவு பெற்றார்கள். இது ஒரு சட்டம் இல்லை. நிர்வாக ஆணை என்று காரணம் காட்டி, அந்த உத்தரவுக்குத் தடை பெற்றார்கள்; அந்த உத்தரவை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். ஆகவேதான் நம்முடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் வழங்கும்போதே, சட்டத்தின் மூலமாக, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு தமிழ்ப் படங்களைக் காட்டியாக வேண்டுமென்ற நிலை இதிலே இருப்பதினால் நான் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, பாராட்டி, அமர்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே அறிமுகப்படுத்தி, விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவினைப் பற்றிப் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை வரவேற்கின்ற நேரத்திலே இந்தச் சட்டத் திருத்தம் சட்டமாக நிறைவேற்றப்படுமானால் பாதகம் ஏற்படுமோ என்கின்ற ஐயப்பாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதிலே எந்தவிதமான ஐயமோ அச்சமோ கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக எல்லோருடைய நன்மையையும் கருதித்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை நான் அரசின் சார்பிலே உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தென்னிந்திய திரைப்பட வர்த்தக சபையிலே இருந்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அரசுக்கு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு தமிழ்ப் படங்களின் தயாரிப்பு அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 தமிழ்ப் படங்களே தயாரிக்கின்ற நிலைமை இருந்தது மாறி இன்றைக்கு

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 மார்ச் 5]

120 அல்லது 130 தமிழ்ப் படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் வேற்று மொழிப் படங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகின்ற தமிழ்ப் படங்களும் இருக்கின்றன. அதைப் போன்று வேற்று மொழிப் படங்களும் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக திரையிடப்படுகின்ற சூழ்நிலையும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40)

இந்த நிலையில் தமிழ்ப் படங்களைத் திரையிடுவதற்கு, நல்ல தியேட்டர்களில், வசதியுள்ள தியேட்டர்களாக புதிதாகக் கட்டப்படுகின்ற தியேட்டர்களில், சில நேரங்களில் மறுக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. புறக்கணிக்கப்படுகின்றது என்ற உணர்வை தென்னிந்திய திரைப்பட வர்த்தகக் கழகம் தெரிவித்ததையொட்டித்தான் மேற்கு வங்காளத்திலே அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருப்பதையொட்டி, 12 வாரங்களாவது தமிழ்ப் படங்களை திரையிட்டாக வேண்டும் என்கிற ஆணையைப் பிறப்பித்தோம். அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, திரைப்படத் தொழிலை உரிமையாளர்களில் சிலர் நிதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். நிதிமன்றம் சட்டத்தின்படி அரசுக்கு உரிமை இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையில், நீங்கள் ஆணை பிறப்பிக்க இயலாது என்று சொன்னதற்காக இப்போது நாம் அந்த உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக, இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறாமே தவிர, மிரட்டுவதற்காக அல்ல, சரி, அப்படியானால், அந்த மூன்று மாதங்கள் என்றுதானே இருக்கவேண்டும். ஏன் 9 மாதங்களுக்கு மேற்படாமல் என்று—போட்டிருக்கிறீர்கள் பழி வாங்குகிற நோக்கத்தோடு அல்லது ஆணைத்தோடு கொண்டு வருகிறீர்களா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார்கள். தெரிவித்தார்கள். இது பழி வாங்குகிற நோக்கமும் அல்ல ஆணைமும் அல்ல. ஒரு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கிறபோது அது அந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்படும். காரணம், அந்த சூழ்நிலை மாறுகின்ற நேரத்தில், அரசு ஆணை மாற்றப்பட முடியும். ஆனால் சட்டமாக சட்டத்திலே இடம் பெறுகிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவாக வருகிறபோது சட்டம் ஒவ்வொரு மாதமும் திருத்தப்படுகின்ற சூழ்நிலைக்கு சட்டம் செய்யமுடியாது. இன்றைக்கு கால வளர்ச்சியைப் பற்றி, விஞ்ஞான வளர்ச்சியைப் பற்றி, வீடியோ வளர்ச்சி பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு திரைப்படத்திலே எனக்கு அனுபவமே இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, இவ்வளவு அனுபவம் பெற்றிருப்பதிலிருந்து அவர் டாக்டர் செளரி ராஜன் என்று வெளியிலே நமக்குத் தெரிகிறதே தவிர, அவர்கள் மறைமுகமாகத் திரைப்படத் துறையிலே மிகுந்த அக்கறை,

1984 மார்ச் 5] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

குறிப்பாக இந்த வீடியோத் துறையில் அக்கறை வைத்திருக்கிறாரோ, தொடர்பு ஏதாவது இருக்கிறதோ என்று கூட தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட செய்திகளை, விவரங்களைத் தந்ததற்கு மகிழ்ச்சி. அந்த வீடியோத் தொழிலை அழிக்கமுடியாது, அது வளர்கின்ற, விஞ்ஞான அடிப்படையில் வளர்கின்ற தொழில் என்பதால் தான் அதை முறைப்படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தோமே தவிர, அழிப்பதற்காக அல்ல, தடைப்படுத்துவதற்காக அல்ல. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டமுன்வடிவாக வருகிறபோது, சட்டமாக ஒரு சட்டத்திலே இடம் பெறுகிறபோது, மாதம் ஒரு முறைக்கு அதை திருத்திக் கொண்டு இருக்கின்ற சூழ்நிலைக்கு எந்தச் சட்டமன்றமும் சட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியாது. இந்த வளர்ச்சி எங்கே போய் நிற்கும் என்று நம்மால் சொல்லமுடியாது. நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வளர்ந்து வருகின்ற சூழ்நிலையில் எப்படி தமிழ்ப் படங்கள் எண்ணிக்கையிலே வளர்ந்து இருக்கின்றனவோ, அதைப்போல் தென்னிந்திய மொழிப்படங்கள் எல்லாம் வளர்ந்திருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழ் படங்கள் தான் ஒரு காலத்தில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் தயாரிக்கப்பட்டது. இப்போது அதைத் தாண்டி, ஆங்கிலம், தெலுங்கு படம், கன்னடப் படம், மலையாளப்படம் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சென்ற ஆண்டு கணக்கைப் பார்த்தால், தமிழ்ப் படங்கள் பின்தங்கியிருக்கின்றன மற்ற மொழிப் படங்கள் முன்னேறியிருக்கின்றன. எண்ணிக்கையிலே, அதைப்போலவே இந்திப் படங்களுடைய வளர்ச்சியும் அதிகமாக இருக்கின்றது. மற்றைய மொழிகளிலே, தேசிய மொழிப் படங்கள் தயாரிப்பிலே இன்றைக்கு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு காலம் வந்தால், தமிழகத்திலேயே தமிழ்ப் படங்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்ததைப் போல, அவர்களே இங்கே சொன்றித்தீழ்களில் வழங்குவதைப் போல, தமிழ்ப் படங்கள் என்பது திரைப்படக் கொட்டகைகளிலே போடுவதற்கு லாயக்கற்ற படம். அதனாலேயே இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நாங்கள் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், ஆங்கிலப் படத்தையும், இந்திப் படத்தையும், வேற்று மொழிப் படத்தையும் தான் போட முடியும் என்று திரைப்படக் கொட்டகை அதிபர்கள் முடிவு எடுக்கக் கூடிய காலம் கூட வரலாம். அப்படி ஒரு சூழ்நிலைக்கு இந்தத் தமிழகத்தைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். நாட்டு மக்களும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். நாம் கட்டாய இந்தியை, இந்தித் திணிப்பை எதிர்க்கிறபோது ஒரு வாதத்தை வைக்கிறோம். நாங்கள் இந்தி மொழிக்கு விரோதிகள் அல்ல. கட்டாய இந்திக்கு விரோதிகள், இந்தித் திணிப்புக்கு விரோதிகள். எங்களை இரண்டாந்தர குடிமக்களாக மாற்றாதீர்கள் என்பது தான் நாம் வைக்கிற வாதம். அதைப் போல

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 மார்ச் 5]

தமிழகத்தில், தமிழ் நாட்டில், தமிழ் மக்கள் வாழ்கிற மாநிலத்தில், இங்கே தமிழ் மொழியை நம்பிப் பிழைப்பு நடத்திக் கொண்டிருக்கிற, தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற திரை அரங்குகளின் உரிமையாளர்கள், அவர்கள் தமிழர்களாகவும் இருக்கலாம் அல்லது வேறு மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தியர்கள். அவர்கள் இங்கே வந்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, இந்த தாய் மொழியாம் தமிழ்-தொன்மைமிக்க தமிழ், தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர் என்று போற்றப்படுகின்ற தமிழ், யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம் என்று பாரதி போற்றிய தமிழ்; கல்தோன்றி மண் தோன்றாத் காலத்தில் முன்தோன்றி மூத்தகுடிபிறந்த தமிழ் என்று புகழப்படுகின்ற அந்தத் தமிழ்—மொழிப் பட்டத்தை— நான் என்னுடைய திரை அரங்கத்திலே அந்தப் பட்டத்தை திரையிட மாட்டேன் என்று சொல்லுகிற உரிமையை இந்தத் தமிழ் மாநிலத்திலே தொழில் நடத்துகிற ஒருவருக்கு இந்தச் சட்டமன்றம் உரிமை அளிக்காது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). நீங்கள் அந்த உணர்வின் அடிப்படையிலே புரிந்து கொண்டு பாராட்டியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் எழுப்புகிற ஐயத்திற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டியது அரசின் கடமை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் இதை வரவேற்கிற அந்தத் தோரணையிலேபேசி, இது என்ன 9 மாதம்? ஏன் 10 மாதமாக வைத்துக் கொள்ளலாமே என்றார்கள். நாம் சட்டமன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். சட்ட மன்றத்திலே ஒரு பிரச்சினை வருகிறது என்றால், சட்ட முன்வடிவு வருகிறது என்றால், எவ்வளவு ஆராய்ந்து கொண்டு வருகிறோம் என்று இந்தச் சட்டமன்றத்தை நாட்டு மக்கள் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இங்கேயிருக்கிற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்காக, நாட்டினுடைய நல்வாழ்வின்காக, நாட்டு மக்களுடைய உரிமைக்காக, மொழியைப் பாதுகாப்பதற்கு, சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, சட்டங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அவர்கள் 9 மாதம் என்று இருப்பதை ஏன் 10 மாதம் என்று மாற்றச் கூடாது என்கிறார்கள். நான் அவர்கள் சொல்கிறபோது, அவர்கள் பேசுகிற போது, கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கலாம். என்னாலே புரிந்து கொள்ள முடியும். ஏன் 9 மாதம் என்று போடுகிறீர்கள், ஆண்டு முழுவதும் என்று போடுங்கள், தமிழ்ப்படம் தான் திரையிடப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருந்தால், அவர்களுடைய அபரிமிதமான உணர்வை என்னாலே புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் இதை ஒரு விளையாட்டு இடமாக கருதிக் கொண்டு இருப்பது போல்—நான் விளையாடனாலே என்று சொல்லவில்லை, விளையாட்டுத் தனம் என்று எடுத்துக் கொள்ளவும் இல்லை—ஆனால் ஏன்

1984 மார்ச் 5] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

9 மாதம் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? 10 மாதம் என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதானே என்றார்கள். இங்கே மற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்த, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான ஐயப்பாட்டை எழுப்பினார்கள். ஏன் நீங்கள் 3 மாதங்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது? அதை ஏன் அதிகப்படுத்துகிறீர்கள் என்று கேட்பதிலே ஒரு வாதம் இருந்தது, ஒரு நியாயம் இருந்தது. வாதத்திற்கு ஒரு அடிப்படை இருந்தது. ஆனால் ஏன் 9 மாதம்? ஏன் 10 மாதமாக இருந்தால் என்ன? என்று இந்த சட்டமன்றத்தை அவர்கள் ஏதோ வேலையற்றவர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து கொண்டு இங்கே சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதைப் போல அவர்கள் இங்கே பேசியதை நான் கட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே அவர்கள் நல்ல கருத்தோடு, நல்ல உணர்வோடு இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றார்கள் என்றே நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஏன் 10 மாதம் என்று கொண்டுவரவில்லை, ஏன் 11 மாதம் என்று கொண்டு வரவில்லை என்று இவர்கள் சொன்ன கருத்து ஒரு நியாயமான உணர்வின் அடிப்படையிலே எழுப்பப்படவில்லை என்பதை மாத்திரம் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே அவர்கள் 'மே' என்பதற்குப் பதிலாக ஏன் 'ஷெல்' என்று போடக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். நான் அதற்குரிய பதிலைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் செளரிராஜன் அவர்களுக்கும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே திருத்தம் கொடுத்திருக்கிற நண்பர் சித்தன் அவர்களுக்கும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 'மே' என்று ஒரு சட்டத்திலே போடுவது என்பது, இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு முழு உரிமையைக் கொடுக்காமல், ஒரு இடத்திலே கட்டுப்படுத்தி வைப்பதற்குத் தான் 'மே' என்று பெயர். 'ஷெல்' என்று போட்டால், அவர்களுக்கு மாண்டேட்டரி வந்துவிடுகிறது. 9 மாதத்திற்குள்ளே அவர்கள் போட்டாக வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலை 'மே' என்று இருப்பதன் மூலம் அரசாங்கம் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப, தேவைகளுக்கு ஏற்ப, மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப, எந்த அளவிற்கு வேண்டுமானால் செய்யலாம்; செய்யாமலும் இருக்கலாம். அதனாலேதான் 'மே' என்று போட்டு இருக்கிறோம். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் ஏன் 'ஷெல்' என்று போடவில்லை என்று கேட்டதிலே எனக்குப் பொருள் புரிகிறது. எந்த இடத்திலே 'ஷெல்' போட வேண்டும், எந்த இடத்திலே 'மே' போட வேண்டும் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களைவிட, அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விட, தமிழ் மக்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிற, தமிழகத்தின் தளநாயகன் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 மார்ச் 5]

புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும் என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). எனவே எங்களைப் பொறியிலே சிக்க வைத்து விடலாம் என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால், அதற்கு நாங்கள் இளைத்தவர்கள் அல்ல. அதற்கு நாங்கள் ஆட்களும் அல்ல. ஆகவே இந்த சட்டத்தினுடைய நோக்கமே, ஒரு நல்ல நோக்கத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதே, அந்த 'ஷெல்' என்று போடாமல், 'மே' என்று போட்டதிலேயிருந்து நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு உணர்வை, இன்றைக்கு தமிழகத்தில், தமிழகத்தினுடைய தலை நகரத்திலே, நான் தமிழ்ப் படத்தை திரையிடமாட்டேன் என்று சொல்கிற உரிமை எந்த ஒரு திரைப்பட அரசுத்தினுடைய உரிமையாளருக்கும் தருவதற்கு இந்தச் சட்டமன்றம் அனுமதி அளிக்காது என்ற உணர்விலே தான் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நாங்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

(முற்பகல் 10:50)

அப்படியானால் இது 9 மாதங்கள் என்று இருக்குமா என்று கேட்கிற, நியாயமாக அச்சப்படுகிறவர்களுக்கு கவலைப்படுகிறவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிச்சயமாக எங்களுக்கு அந்த எண்ணமே இல்லை. இது எந்த அளவுக்கு தேவைப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் — ஆனால் குறைந்த பட்சம் 3லிருந்து 4 மாதங்கள் நிச்சயமாக வலியுறுத்தப்படும். — அதுவும் ஒரு வேளை எங்காவது தேவைப்படுமானால், இன்றைக்கே சொல்கிறேன் பல இடங்களிலே பல தியேட்டர்களார்கள் நாங்கள் அப்படி அதை போட முடியவில்லை, அடுத்த ஆண்டிலே நாங்கள் சேர்த்துப் போடுகிறோம் என்று கேட்பார்களேயானால், அதற்கும் அரசாங்கம் விதிவிலக்கு அளிக்கும். அது நடந்து கொண்டு இருக்கும். இதுதான் நிலைமையே தவிர, ஏதோ தேவையானவர்களை வேண்டும் என்றே விட்டுவிட்டு, மற்றவர்களுடைய தலையிலே சுமத்த வேண்டும் என்பதற்காக எந்தச் சட்டமும் செய்யப்படுவது அல்ல.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் அப்படி சந்தேகப்படுவார்களேயானால், அது அவர்களுக்கே உரிய உரிமை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வரக் கூடிய சட்டங்களை சந்தேகப்படுவதற்கும், அதைப்பற்றி குற்றம் கூறுவதற்கும் குறை சொல்வதற்குமேதான் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1984 மார்ச் 5]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

டாக்டர் செளரிராஜன் அவர்களுக்கு ஏன் இந்த சந்தேகம் வந்து என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எந்தவித உள்நோக்கமும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூன்றிலிருந்து நான்கு மாதங்கள்... (குறுக்கீடு) (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பேசி முடித்த பிறகு நீங்கள் விளக்கம் கேட்க வேண்டியிருந்தால் கேட்டுக்கொள்ளலாம். இடையிலே குறுக்கிடவேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : ஆனாலும், 3லிருந்து 4 மாதங்கள் நிச்சயமாக அமல்படுத்தப்படும். அதற்கு மேலே எங்காவது தேவையானால், எப்போதாவது தேவையானால், இன்றைக்கு இல்லை, இன்னொரு காலத்திலே தேவையானால் அன்றைக்கு இந்த அரசு இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்த அரசு இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்குத் தேவையானால் பயன்படுத்துவதற்காகத்தான் சட்ட முன்வடிவுகளிலே நாம் இத்தகைய பிரிவுகளைச் சேர்த்திருக்கிறோம். அப்படி பிரிவுகளைச் சேர்க்கின்ற போது, மேன்டேட்டரியாகச் சேர்க்காமல் இருப்பதிலிருந்தே இந்த அரசினுடைய நல்ல நோக்கத்தை புரிந்துக் கொள்ளலாம். இது தொழிலை அழிக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்திலேதான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் என்ன காரணத்தினாலேயோ மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் செளரிராஜன் அவர்களுக்கு, இந்த திரைப்படத் தொழில் மீது கொஞ்சம் கவலையோடு கூடிய வெறுப்புணர்ச்சி தோன்றியிருக்கிறது. நல்லவேளை இந்தத் திரைப்பட தொழில் மீது தோன்றிய வெறுப்புணர்ச்சி வீடியோ டி.வி. மீது அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை. அது வரை பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். வீடியோவிலே வந்தாலும், டி.வியிலே வந்தாலும், அதுவும் திரைப்படம் தான். அதிலேயும் நடிகர்கள்தான் நடிக்கிறார்கள். இவர்கள் சினிமா நடிகர்கள், அவர்கள் டி.வி. நடிகர்கள். ஆனால் இரண்டு பேரும் ஒரே அந்தஸ்தில்தான் வருகிறார்கள். இந்தத் திரைப்படத்தைப் பயன்படுத்தி ஆட்சிக்குவந்தவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, அதை இன்னும் பயன்படுத்த தெரியாமல் இருக்கிறார்களே என்று அவர்களுடைய கட்சியிலேயே குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் செளரிராஜன் அவர்கள் எவ்வளவு அதிருப்தியை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதை தெரிந்துக் கொள்பவர்கள் தெரிந்துக் கொள்ளட்டும். ஆகவே, எப்படிப்பட்ட உணர்விலும், எந்த உள்நோக்கத்திலும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1984 மார்ச் 5]

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழிக்கு உரிமை கொடுப்பதற்காகத் தான், இந்தச் சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வரப்படுகிறது. தமிழ் மகன் தமிழ் மொழியைப் பேசுகிற காரணத்தாலேயே, ஒரு தியேட்டரிலே தமிழ்ப் படத்தைப் பார்க்க முடியாது என்கிற இரண்டாம் தர குடியகனாக தமிழ் நாட்டிலே உருவாகிற நிலைமையை, தமிழக அரசு அனுமதிக்காது. ஆனால் எத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் இந்தச் சட்டத்தினாலே வருமேயானாலும் அதை உடனடியாக நீக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அரசு தயாராக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் செளரி ராஜன் அவர்கள் அதற்காக நமக்கு கிபாரிசுக்கு வந்தாலும், சரி அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்சான் வந்தாலும் சரி, அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் வந்தாலும் சரி, இல்லை வேறு கட்சியின் சார்பிலே வந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும்.

இன்றைக்கு இதைப்பற்றி கருத்துக்கள் சொல்கிற நேரத்திலே ஒரு கருத்தினை வெளியிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தினாலே தான் கர்நாடகத்திலே குழப்பம் வந்தது என்று சொன்னார்கள். நாம் ஒன்றும் இதை முதன்முதலாக செய்து விடவில்லை. முதன்முதலாக இந்தியாவிலேயே இப்படிப்பட்ட ஆணையைப் பிறப்பித்தது மேற்கு வங்கத்திலே தான். அதை தயவு செய்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதற்குப் பிறகு கர்நாடகத்திலே ஆணை பிறப்பித்தார்கள். ஆனால் இப்போது கர்நாடகத்திலே இருக்கிற அமைச்சர் இதிலே 6 மாதம் என்று கொண்டு வந்து நாங்கள் சட்டம் செய்ய இருக்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்கிற நேரத்தில் தமிழகம் தான் இந்திய ஒற்றுமைக்கே நிலைக்களனாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூற கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகம் தான் இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கே அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது. இங்கே எத்தனை லட்சம் பேர் இந்தி பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஆனால் எத்தனை தியேட்டர்களிலே எத்தனை வாரங்கள் இந்திப் படங்கள் ஒடுகின்றன? இங்கே எத்தனை லட்சம் பேர் ஆங்கிலம் பேசுவதை தாய் மொழியாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஆனால் எத்தனை தியேட்டர்களிலே ஆங்கிலப் படங்கள் போடப்படுகின்றன?

ஆனால் பம்பாய் மாநிலத்திலே, மராட்டிய மாநிலத்திலே 15 லட்சம் எண்ணிக்கைக்கு மேற்பட்டவர்கள் தமிழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி 15 லட்சம் பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் வாழக் கூடிய பம்பாய் நகரத்திலே அந்தக் காலத்திலே 2 தியேட்டர்களிலேதான் தமிழ் படம் திரையிடப்பட்டது.

[1984 மார்ச் 5]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பிறகு ஒரு தியேட்டரிலே திரையிடப்பட்டது. இன்றைக்கு ஒரு வாரம் திரையிடப்படுவதற்கு பம்பாய் நகரத்திலே திரையரங்குகள் இல்லை. டெல்லியிலே லட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு அரங்கிலே தமிழ்ப் படம் திரையிடப்பட முடியாது. கல்கத்தாவிலே இரக்கிறார்கள், அங்கே ஒரு திரையரங்கிலே தமிழ்ப் படம் திரையிடப்பட முடியாது. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், அங்கேயே திரையிடப்பட முடியவில்லை. அதனாலே இங்கே நாங்கள் திரையிட முடியாமல் தடுக்கிறோம் என்பதல்ல. என்றைக்கும் தமிழகம் தான் பரந்த மனப்பான்மையோடு பரந்த உணர்வோடு தேசிய உணர்வோடு நடந்துகொள்கிற மாநிலம் அதைப் பாதுகாக்கிற உணர்வுடன் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காக நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்று முன்தினம் உதகமண்டலத்திலே, ஊட்டியிலே நம் முடைய நண்பர் ராஜ்குமார் அவர்கள் படப்பிடிப்பின்போது ஒரு சம்பவம் நடந்தது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே தமிழக அரசு தமிழக மக்களின் சார்பிலே அதற்கு வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உடனடியாக சேலத்திலிருந்தே அந்த நடவடிக்கையை எடுத்தார்கள். பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறிய அந்த காவல்துறை அலுவலர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர் அதிகாரி உடனடியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த நேரத்திலே ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மொழியைக் காப்பாற்றுகிறோம். இனத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று கலவரங்களை, வன்முறையைத் தூண்டுகிறவர்கள் சில பேர்கள் மக்களுடைய வாழ்க்கையையே மாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைதியையே அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொழிக் காகவும் இல்லை, இனத்திற்காகவும் இல்லை, அவர்களுடைய சொந்த உணர்வுகளைத் திருப்திப்படுத்திக் கொள்வதற்காக கலவரங்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள். அப்படி கலவரங்களிலே வன்முறையிலே ஈடுபடுகிறவர்களை இந்த அரசு தமிழ் மக்களின் சார்பிலே வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சார்பிலேயும் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே பெங்களூரிலே ஒரு அர்த்தால் நடைபெற்றது. ஒரு மொழிப் போராட்டம் நடைபெற்றது. கன்னட மொழிக்காக சிலர் கிளர்ச்சியை நடத்தினார்கள். தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து அப்போது படப்பிடிப்பிற்காக சென்றிருந்த தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் விரட்டி அடிக்கப்பட்டார்கள்.

[திரு. ஆர் எம். வீரப்பன்]

[1984 மார்ச் 5]

அங்கே பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்கள் படப் பிடிப்பைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாமல் தமிழகத்திற்கு வந்தார்கள். நான் இந்த நிலைமையை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் இப்படி அங்கே இருந்து இங்கே வருகிறவர்களை விரட்ட வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. ஆனால், இந்தக் காரியங்களிலே ஈடுபடுகிறவர்கள் சமுதாய விரோதிகள். வன்முறையைத் தூண்டுகிற, கலவரத்தை விளைவிக்கின்ற சமுதாய விரோதிகள். அவர்களுக்கு எந்த மொழி மீதும் அக்கறை இல்லை, எந்த இனத்தின் மீதும் அக்கறை இல்லை. அவர்கள் கலங்கிய குட்டையிலே மீன்பிடிக்க முயல்கின்றவர்கள், அல்லது குட்டையைக் கலக்கி விட்டுவிட்டு மீன் கிடைக்கிறதா என்று அலைகின்றவர்கள். அவர்களை அரசாங்கம் மிகுந்த விழிப்புணர்ச்சியோடு கண்காணித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்த வரை தமிழக அரசு மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்தியா முழுமையும் பரவியிருக்கிற தமிழ் மக்கள் அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதிலே அவர்களுடைய உரிமைகளுக்கு ஊனம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதிலே தமிழக அரசு மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு இருக்கிறது. ஆகவே எந்த மொழிப் படத்தையும் இங்கே திரையிடுவதை, காட்டுவதை இந்த அரசு தடுக்க விரும்பவில்லை. மக்கள் விரும்பினால் பார்க்கட்டும், மக்கள் விரும்பினால் பார்த்து மகிழட்டும். ஆனால் மற்ற மொழிப் படங்களைக் காட்டுவதன் மூலம் தங்களுடைய வியாபாரம் நடைபெறுகிறது, தங்களுக்கு வருமானம் வருகிறது என்பதற்காக தமிழ் மொழியை, தமிழ் இனத்தை தமிழ் மக்களை இரண்டாம் தரமாக்க நினைக்கிறவர்கள் இங்கே தொழில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற அந்த உணர்வை வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் அழிக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, உங்களுக்கு இருக்கிற ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் நீக்கிவிட்டேன். இதிலே ஐயம் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 9 மாதத்திற்கு மேற்போகாமல் என்று போட்டதற்குக் காரணமே உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பில் அது எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. குறைந்த பட்சம், நீங்கள் இதை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் நீங்கள் நீட்டலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரத்தை ஒரு அரசு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது, அதிகமான கால கட்டத்தை நீங்கள் வைத்துக்கொண்டால் அதற்குள்ளே உங்களுடைய உரிமைகள் வரையறுக்கப் பட்டுவிடும். அந்த உணர்விலேதான் ஒன்பது மாதம் என்று வைத்திருக்கிறோமே தவிர, 9 மாதம் முழுவதும் நீங்கள் தமிழ்ப் படத்தைத்தான் காட்டவேண்டுமென்று சொல்லி நாளைக்கே திரையரங்கு உரிமையாளர் எனக்கு படமே கிடைக்கவில்லையே அரசாங்கமே வாங்கித் தரவேண்டுமென்று சொல்கிற நிலைமைக்கு நாங்கள் ஆளாகமாட்டோம் என்பதையும் சொல்லி, தமிழ் மக்களை முதல் தரக் குடிமக்களாக, உலகம் பாராட்டுகிற குடிமக்களாக அந்த மிகச் சிறந்த இனத்தினுடைய பெருமையை,

1984 மார்ச் 5] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

உரிமையை காப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்ட மூன் வடிவு என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இதை எல்லோரும் பொதுவாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள், ஐயப்பாடுகளை நீக்கியதற்குப் பிறகு இந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நான் விளக்கம் கேட்பது மட்டும் அல்ல, இது சம்பந்தமாக திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். திருத்தத்தைப் பற்றி பேசுகிறபோது சில கருத்துக்களை வலியுறுத்திச் சொல்கிற உரிமை உண்டு. எனவே அதை இப்போதே சந்தர்ப்பமாக எடுத்துக்கொண்டு கேள்வியை அமைச்சர் அவர்கள் இடத்திலே கேட்டு விடுகிறேன். நீங்கள் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது. தமிழ்ப் படம் 9 மாதம் தமிழ் நாட்டில் காட்டப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. நிச்சயமாக தமிழ் நாட்டில், தமிழ் மண்ணில் தமிழர்களுக்கு தமிழ்ப் படம் அதிகமாகக் காட்டப்படவேண்டும் என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வரவேற்கிறது. மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் சொல்வது எல்லாம் அப்படி ஒரு சட்டமே இன்னும் வரவில்லை. 9 மாதம் தமிழ் சினிமா காட்டி ஆக வேண்டும் என்று சட்டமே இப்போது இல்லை. அப்படிப் போடுவதற்கு ஒரு அதிகாரம் கேட்டு வந்த சட்டம்தானே தவிர, 9 மாதம் தமிழ் சினிமா காட்ட வேண்டும் என்ற சட்டம் இல்லை. அப்படி இனிமேல் போடுவதற்கு ஒரு அதிகாரத்தை பெறுவதற்காகத்தான் ஒரு சட்டம் 'எனேபிலிங் பவர்' அதைத்தான் இங்கே வாங்கியிருக்கிறோம். இன்னும் சட்டம் போட்டுவிடவில்லை. எனவே 9 மாதம் தமிழ் சினிமா காட்ட வேண்டும் என்ற சட்டம் அல்ல இது. அப்படிப் போடுவதற்கு ஒரு அதிகாரத்தை கேட்டு இருக்கிறோம். நான் கேட்கிறேன் அந்த சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு என்ன சிக்கல். இரண்டாவது கேள்வி இது முக்கியமானது (குறுக்கீடு) (ஷெல்) என்ற வார்த்தை அவசியம் இருந்து ஆகவேண்டும் (குறுக்கீடு) அமெண்டுமெண்டில் பேசலாம் அமெண்டுமெண்டு கொடுத்து இருக்கிறேன் அந்த உரிமையில் பேசுகிறேன். அப்போது பேச வேண்டாம் என்று சொன்னால் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறதா? ஆதரிக்கிறதா என்பதில் ஒரு தவறான கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 9 மாதம் தமிழ் சினிமா படம் காட்டவேண்டும் என்ற அந்த கருத்தை, அதற்கான அதிகாரம் வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்தை வரவேற்கிறது. மீதியை அமெண்டுமெண்டில் பேசுகிறேன்.

[1984 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1984-ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 2/1984) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெறவேண்டும்.”

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் ;

“In clause 2, in the proposed new sub-clause (ii), for the words “not more than nine months in a year”, substitute the words ‘for a period of ten months in a year.’”

In Clause 2, in the proposed new sub-clause (ii), for the word “may” substitute the word, “shall”.

THIRU P. PONNURANGAM : Sir, I second the amendment.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு இரக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டம் மூலம் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு அதிகாரத்தைத் தான் நீங்கள் தேட்டு இருக்கிறீர்கள். அவசியம் அந்த அதிகாரம் இருந்தால்தான் சட்டமே கொண்டு வரமுடியும்; விரைவில் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். இன்னும் ஒன்றைக் கூறுகிறேன். அந்தச் சட்டத்திலே 9 மாதம் என்று சொல்கிற நேரத்தில் அவசியம் காட்டியே தீரவேண்டும். ‘ஷல்’ என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவேண்டும். அதற்கு பதிலாக ‘மே’ என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினால் காட்டுவதும் காட்டாமல் இருப்பதும் அவர்களுடைய உரிமை ஆகிவிடும். எனவே அந்தச் சட்டச் சிக்கலை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 9 மாதம் என்பதை கிண்டல் செய்வதற்காக நான் சொல்லவில்லை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள்

1984 மார்ச் 5]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பைக் கூட சட்டிக்காட்டினார்கள். அதிலே நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன், அந்த சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பிலே கூட என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் 7 மாதம், 8 மாதம், 9 மாதம், 10 மாதம் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு வருடத்தில் மேக்ஸிமம் எவ்வளவு மாதம் வைக்க முடியுமோ அவ்வளவு மாதம் வையுங்கள் என்ற பொருள் தான் அதில் அடங்கியிருக்கிறது. எனவே அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். அது என்ன 9 மாதம். வருடத்தில் 8 மாதம், 10 மாதம், 7 மாதம் என்று இருக்கிறது. அப்படி என்ன விசேஷம் அந்த நம்பரைத் தேர்ந்தெடுத்தது. இருக்கிறீர்கள். அதிலே என்ன விசேடம் என்ற அர்த்தத்தில் தான் ஒரு பாஸிங் ரிமார்க் ஆக கேட்டேனே தவிர, என்னுடைய விவாதத்தினுடைய நோக்கமே அது அல்ல. 10 மாதம் கூட இருக்கலாம் ஏன் கூடாதா? 11 மாதம் கூட வைக்கலாம் ஏன் கூடாதா? அதில் என்ன விசேஷம் என்று அதைக் கேட்டேன்.

அடுத்து, Not more than nine months in a year என்று ஒரு பிரிவிலே இருப்பதாகக் கருதுகிறேன்.

திருத்தம் அமைச்சர் கொடுத்திருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். 'லெஸ் தேன்' என்பதற்குப் பதிலாக 'மோர் தேன்' என்று சொல்லிவிட்டால், ஒன்பது மாதங்களுக்கு மேலே போடுவதே தப்பு என்று ஆகிவிடும். 'லெஸ் தேன்' என்று போட்டால்தான் ஒன்பது மாதங்கள் காட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் பத்து மாதங்கள் தமிழ்ப் படங்களைக் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்; பத்து மாதங்கள் போடுவதற்கு விரும்புகிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 'நாட் மோர் தேன்' 9 மந்தஸ் என்று திருத்தம் கொடுத்துவிட்டால், 9 மாதங்களுக்குப் பிறகு 10 மாதங்களுக்கு, 11 மாதங்களுக்குத் தமிழ்ப் படங்களைப் போடுவதே தப்பு என்று வந்து விடுகிறது. ஆகவே "லெஸ் தேன் 9 மந்தஸ்" என்று இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இதற்கெல்லாம் நான் விளக்கம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் கொஞ்சம் அமைதியாக, பொறுமையாக இருந்து கேட்டிருந்தால் எனக்கு இந்த வேலையே வந்திருக்காது. ஏன் "ஷெல்" போடவில்லை, ஏன் "மே" போட்டோம் என்பதற்கும் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டேன். "நாட் லெஸ் தேன்" என்பதற்குப் பதிலாக, "நாட் மோர் தேன்" என்று இருப்பதற்கும் சொல்லிவிட்டேன். "நாட் லெஸ் தேன்" என்று போட்டால் - அதிலேதான் உச்ச நீதிமன்றம் சட்டிக் காட்டியது. "நீ குறைவாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை விட்டு விட்டு இவ்வளவு காலம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு எல்லையே இல்லாமல் போய்விடும்; அப்படிப் போடக்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1984 மார்ச் 5]

கூடாது ; அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை ஒரு வளர்ப்படுத்திவிடுங்கள் ; ஒரு எல்லையைக் குறிப்பிட்டு விடுங்கள் ! அதற்குள்ளே நீங்கள் உங்களுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று, அதனாலேதான், “நாட் மோர் தேன்” என்று ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : “ஷெல்” என்று ஏன் போடக் கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அதைத்தான் நான் பேசினேன். “ஷெல்” என்றால், “மேன்டேட்டரி” வந்து விடுகிறது. இந்தச் சட்டமுன்வடிவை அறிமுகப்படுத்தும் பொழுது கம்யூனிஸ்ட் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர் மாண்புமிகு ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இதைத்தான் எழுப்பினார்கள், அது அரசியல் சட்டத்தின் உரிமையைப் பாதிக்காதா என்று கேட்டார்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே . . .

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொல்வதைத் தயவு செய்து அவர் கேட்க வேண்டும். அவரே பேசி, நிறைவேற்றிக் கொடுப்பது என்றால் அதை இந்த நாட்டு மக்கள் அனுமதிக்கின்றபொழுது. செய்கின்ற அப்படி ஒரு காலம் வரட்டும்; பார்ப்போம் ஆனால் இப்பொழுது இந்த அரசாங்கம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சொல்கின்ற விளக்கத்தையாவது கேட்க வேண்டும். ஒன்று, தெரிந்துகொள்ள முயல்வேண்டும். தூங்குகிறவர்களை எழுப்பி விடலாம்; ஆனால் தூங்குவதைப் போன்று நடிப்பவர்களை எப்படி எழுப்புவது.

“ஷெல்” என்று போட்டாலே அது நாளைக்கு சட்டத்தின்படி பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு விடலாம். “மே” என்று இருப்பதன் மூலம் அரசாங்கம், இந்த நாட்டு மக்களுடைய நன்மைகளைக் கருதி, பொதுமக்களுடைய நலன்களைக் கருதி, தேவையானால் அந்த உரிமைகளைப் பயன்படுத்தும்; அதற்காகத்தான் “மே” இருக்கிறது. அதை மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம், எனவே, எங்களை இந்தச் சட்டப் பொறிக்குள்ளே சிக்க வைத்து விடலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டாம். இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு தெளிவாக சட்ட முன்வடிவைத் தயாரிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான், “ஷெல்” போடவில்லை; “மே” போட்டிருக்கிறோம்.

1984 மார்ச் 5] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

இன்னொன்றும் இதில் இருக்கிறது. மற்ற மொழிக்காரர்களை இங்கே உள்ளேயே வர விட மாட்டோம் என்று அச்சப்படுகிறார்களே அந்த அச்சத்தை நீக்குவதற்கும் இந்த “யே” பயன்படும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அரசாங்கம் அதிகாரத்தின் மூலம் பெற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு; எவ்வளவு காலம் என்று நிர்ணயிக்க இருக்கிறது. அது சென்னைக்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கலாம்; மதுரைக்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கலாம். ஆனால் முழுவதும் தமிழ்ப் படங்களுையே போடுகின்றவர்களைப் போய் யாரும் தடுக்க முடியாது: சட்டமும் தடுக்க முடியாது. ஆனால், போட மாட்டோம் என்று சொல்பவர்களைத்தான் இந்தச் சட்டம் போய்த் தடுக்கும்; குறுக்கிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்சாண் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒன்பது மாதங்கள் போட்டே தீர வேண்டுமென்று போட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹைமச்சந்திரன் அவர்கள் சந்தேகம் எழுப்பியதைப்போல, நீதிமன்றத்திலே சிக்கலாக்கப்படும் என்று நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உங்கள் மூலமாக நான் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், நீதிமன்றத்திலே இந்தப் பிரச்னை குறித்து சிக்கல் வருவதற்கு காரணமே கிடையாது. “ஷெல்” என்று போடாமல், “யே” என்று போடுவதில் சில அபாயங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, ஒன்பது மாதங்கள் காட்டியே தீர வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தாமல், பட முதலாளிகள் அல்லது தியேட்டர் ஒளிகள் விருப்பப்படி செய்யுங்கள் என்று அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு இடமிருக்கிறது. “ஷெல்” என்று போட்டால் கோர்ட்டில் செல்லுபடியாகாது என்றால், சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்னைகள் குறித்துப் பலருக்குப் பல அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். உதாரணமாக,

In order to promote the interest of the Tamil Culture in Tamil Nadu.”

நீங்கள் ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் போட்டீர்கள், முறைப்படி 12 மாதங்கள் தமிழ்ப் படம் காட்ட வேண்டுமென்று போட்டீர்கள். அப்பொழுது உங்கள் சட்ட இலாக்கா இல்லையா, சட்ட மந்திரி இல்லையா, நீங்கள் இல்லையா. போன வுடனே கோர்ட்டிலே எப்படிச் செல்லுபடியாகாமல் போய் விட்டது? ஆகவே, இந்தச் சர்க்கார் போடும் சட்டங்களெல்லாமே கோர்ட்டிலே செல்லுபடி ஆகி விடுகிறது என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்கு அப்படியா எல்லாச் சட்டங்களையும் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்?

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1984 மார்ச் 5]

எனவே, “ஷெல்” என்று போடாமல் “மே” என்று போடுவது பட முதலாளிகளை மிரட்டுவதற்காகத்தான்; உண்மையாக தமிழுக்காக அல்ல, என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 2 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(முற்பகல் 11.10)

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1 முகப்புரை நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். “தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 2/1984) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1984.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ஆளுநர் அவர்களால் 8—12—1983-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு 1984-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்த அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 15--1983) இப் பேரவை நிராகரிக்கிறது”.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : இத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.